

GRCB

MAGAZINE 1 - 2021

februari - maart - april

PB-PP
BELGIË(N) - BELGIQUE

Afgiftkantoor België
P.B. 2300 Turnhout
P206376
Golden Retriever Club
Belgium
v.z.w. - a.s.b.l.
www.grcb.be
KKUSH 1094

Gerdy Maelbrancke 14
Gistelstraat 52
B-8770 Ingelmunster
België

1. Wanneer, waar en hoe kwamen jullie voor het eerst in contact met de golden retriever?

Dit is een grappige anekdote. Een goeie 30 jaar geleden kwamen we via de kinesist waar mijn vrouw toendertijd behandeld werd in contact met een ras dat we nog nooit gezien hadden. Hij had een Golden Retriever met St. Hubertus stamboom van een fokker uit Ronse (nu denk ik dat die van bij Philippe Lammens kwam), en wij waren op zoek naar een (huis)hond, een Ierse Setter of een Cocker maar dit voor ons onbekende ras kwam plots heel hard binnen 😊.

Hij zou een nestje doen met zijn Golden maar ongelukkig genoeg werd die kort er voor gestolen, dus weer naar af 😞, maar de keuze voor een Golden was gemaakt

2. Wat bracht je ertoe om je goldens (te showen) om er mee te werken?

Toen we uiteindelijk een Golden fokker en een pup gevonden hadden, wat toendertijd een hele onderneming was (geen Internet weet je wel ...), ging ik met de pup naar de gehoorzaamheidsles in mijn dorp. Dat was geen St Hubertus club, ik wist toen nl. nog niet dat er verschillende kynologische verenigingen in België actief waren, maar ze kregen me wel zo ver dat we naar een show gingen van hen, met succes, en dat smaakte naar meer.

Al vlug kwam ik via via in contact met de Golden Retriever club De Gouden Jachthoorn in Houtave, opgericht en geleid door Rob Huybrechts, die heel wat Engelse Goldens importeerde. John Huyghebaert (de latere voorzitter van Will To Please) gaf daar toen les.

Er kwam dank zij Rob een donker gekleurde Golden pup bij uit Nederland en we hadden met onze eerste Golden ook een nestje met een Engelse import reu van Rob waar we ook nog een pup van aanhielden, de teller stond dan op 3. De teller zou doorgaan naar 6, we hadden een heel besmettelijk virus te pakken!

De Gouden Jachthoorn was vanaf dan mijn thuisclub, en daar heb ik ook de jachtraining kunnen starten olv. Fille Exelmans die toen al heel actief met werkende Goldens (ook van bij Rob) bezig was.

Ik showde toen nog regelmatig en we mochten af en toe in de prijzen vallen, vooral bij keurmeesters die toendertijd nog het 'dual purpose' idee koesterden.

We fokten ongeveer 1 nest per jaar in die periode, voornamelijk voor mensen die een goeie huishond wilden.

Maar het rommelde in de club tussen Rob en John en er kwam een afsplitsing genaamd Will To Please, die uitweek van Houtave naar Sijsele. Toen de Gouden Jachthoorn een paar jaar na de afsplitsing verhuisde naar Zichem, waar toen al olv. Fille Exelmans een trainingsclub als afdeling van de Gouden Jachthoorn actief was, bleven we met vele Westvlaamse leden verweesd achter. Ik ben altijd lid gebleven maar ik moest ik op zoek naar een 2de club om te trainen omdat ik wegens de afstand maar af en toe naar Zichem kon gaan. Rob zelf raadde me aan om naar WTP te gaan, wat ik ook deed.

Ondertussen lag de focus helemaal op de jachtraining, en begon ik ook te gaan picking uppen op jachten. Bij WTP en de Gouden Jachthoorn trinden we hard voor het werk, en dat beviel ons best.

3. Heb je geshowd/(gewerkt) met je golden retrievers?

Jazeker.

Zoals je boven al kon lezen werd eerst een aantal jaren geshowd maar dat was niet echt mijn ding, te weinig dynamiek voor mijn karakter helaas, en we gingen compleet over naar het werk, wat me een stuk beter beviel.

Eerst namen we deel aan de Jachthondenproeven, Basis en Africhting, waar we uiteindelijk ook aan het St. Hubertus brevet hebben mogen deelnemen.

Maar de Jachthonden proeven waren heel stereotiep (opnieuw te weinig dynamiek helaas) en de Working tests werden met het jaar meer en meer populair. Daar werd heel wat meer van de honden gevraagd. We doorliepen alle klassen vanaf Initiatie over Novice tot Open.

En uiteindelijk, toen we door onze fok genoeg werkbloed aan boord hadden, eindelijk de kroon op het werk: de Field trials, Novice eerst en daarna Open, vooral binnenland maar ook buitenland.

4. Welke successen hebben jullie behaald?

Op show werden we regelmatig geplaatst, de kaart 'werk' nam echter vrij snel de overhand en we behaalden mooie uitslagen: plaatsingen en wins op Jachthondenproeven en Working tests. Field Trials waren een pak moeilijker, heel veel concurrentie van de Labs, 10 Labs tegen 1 Golden, dan moet je wel een erg goede Golden (én voorjager 😊) hebben, en daar bovenop een keurmeester die de stijl en het werk van een Golden kan appreciëren. Ook de training moest sterk aangepast worden.

Maar ook hier kwamen er met de tijd successen: kwalificaties, plaatsingen en heel af en toe een win waarvan CACT wel het mooiste was.

Tot nu toe helaas nog geen FT Champion maar we blijven er voor gaan! In Engeland ligt dit iets beter, veel meer wedstrijden om te beginnen, en er zijn ook Field Trials (daar heten ze dat dikwijls 'Stakes') voor Goldens alleen.

5. De top-gouden-allertijden voor jullie, welke gouden was/is dat? En waarom?

Op werkvlak komen er zeker een aantal in aanmerking, hoofdzakelijk uit Engeland omdat daar de Field trials een fantastische filter vormen om het beste van het beste te selecteren. Helaas wordt daar dikwijls te weinig aandacht besteed aan het uiterlijk maar er zijn toch wel mooi uitzierende én functionele werkhonden aanwezig in Engeland.

De Goldens die mij persoonlijk aanspreken zijn bv. de reuen FT CH Rossmhor of Clancallum, FT CH Kessgold Volvo, FT Winner Canburne Fennel of Lafayette, één van mijn grote favorieten, FT CH Birdsgreen Sweet Reward of Castlemans, FT CH Vamp Parsley Potage, FT Winner Flashlight Fanciful, en zo zijn er nog meer ...

De teven Birdsgreen Pampered Gale en Deadcraft Dona of Leeglen hebben heel wat uitzonderlijke Goldens voortgebracht, en zo zijn er nog wel meer uitzonderlijke teven.

De bekende kennels Holway en Standerwick hebben hard hun stempel gedrukt op de huidige basis van werkende Goldens maar ook de vele kleinere kennels vormen tegenwoordig een stevig draagvlak voor de werkende Golden.

Van mijn eigen fok wordt nog regelmatig gesproken over het Thorn Mill 'F' nest (Open FT Winner Canburne Fennel of Lafayette x Open FT Winner Thorn Mill Challenge).

Th. Challenge is de eerste Golden waar ik succesvol mee was op FTs, dochter van Th. Upstream (de naam was niet slecht gekozen: tegen de stroom op !!) die erg succesvol was op Working tests, t/m Open toe.

Jammer dat ikzelf en de voorjagers van de pups uit dat 'F' nest nog niet de ervaring hadden die we nu hebben maar niettegenstaande dit was het een nest uitzonderlijke werk Goldens die heel goede resultaten neergezet hebben. Ik herinner me nog altijd bij de start van de wedstrijden van die nestgenoten, ze waren ong. 2 jaar, dat Th. Flashlight in zijn eerste seizoen op de WT van de GRCB 100/100 neerzette, iets wat nog nooit voorgekomen was.

Naast WT winners zaten er ook 3 FT winners in dat nest.

6. Wat was jullie slechtste belevenis met de gouden retriever (-wereld)?

Eerst en vooral denk ik dat het heel belangrijk is om de positieve zaken te koesteren en daarop voort te bouwen. Over het algemeen zijn Golden mensen gelukkig vrij tolerant, een eigenschap die ze delen met het ras misschien 😊?

En ja, je komt al eens terug van een wedstrijd waar je (objectief en eerlijk met jezelf !!!) denkt: mmm ... deze keuring was toch wat gekleurd, mijn hond had beter verdiend.

Keurmeesters moeten ten allen tijde het werk van hond en voorjager keuren en HET VOORDEEL VAN DE TWIJFEL GEVEN als die er is. Geen botte bijl werk, geen 'het is een Golden (vooral als het kleur niet heel erg donker is), dat zal wel niks worden'.

Goldens moeten hun eerlijke kans krijgen om hun kunnen te tonen, dan is er geen ruimte voor negativiteit.

7. Wat is jullie boodschap voor de toekomst?

Het is duidelijk dat er iets aan de hand is met ons geliefde ras, dat is niet nieuw maar een proces dat al jaren aan de gang is, de befaamde show-werk splitsing dus.

Ik spring regelmatig eens in voor de gehoorzaamheid bij WTP, van pups t/m C klas en het is opvallend hoe sterk de apporteerlust van de Goldens (en van de retrievers in het algemeen) achteruit is gegaan. Sommigen zullen argumenteren 'ja, en dan'?

Wel, dit is in mijn opinie een zeer spijtige zaak. Als we onze Retrievers niet blijven fokken voor hun werk in het jachtveld zullen de eigenschappen die we als Golden liefhebbers zo erg appreciëren uiteindelijk helemaal verdwijnen. Ik geloof dit ten stelligste omdat in het jachtveld en op de Field trials (en ook ten dele op de Working tests), de Retriever kwaliteiten ten gronde getest worden en daardoor allesbepalend zijn voor het Golden karakter: steadiness, absolute gehoorzaamheid onder de meest uitdagende omstandigheden, markeervermogen, memory vermogen, wildvinderskwaliteiten, verdraagzaamheid tov. andere honden. In het Engels wordt ook dikwijls de term 'biddability' gebruikt, er is geen goeie Nederlandse vertaling voor, hetgeen het dichtst in de buurt komt is misschien 'zeglijkheid' (als dat überhaupt al Nederlands is, maar het is een voor iedereen verstaanbare term denk ik).

Het is misschien een open deur intrappen maar we krijgen het resultaat van wat de keurmeesters zoeken in ons ras. In de show is dat op vandaag enkel uiterlijk. Behoudens een hele sporadische uitzondering, is er geen enkele show keurmeester die kijkt of de hond zijn werk aankan, en of hij een hele dag kan functioneren in het jachtveld. Het is huiverig om te zien hoe er Goldens rondlopen van 45kg, je vraagt je dan af welk gestel een dergelijke carrosserie moet dragen, hoe gaan ze over een afsluiting van 1m50 met een haas in de vang, hoe kunnen ze een hele dag jagen?

Ik heb absoluut niks tegen shows, integendeel, maar het wordt meer dan tijd dat show keurmeesters kijken naar de functionaliteit van het ras, daar begint en eindigt nl. alles mee.

In de standaard staat een heel belangrijke zinsnede:

'Biddable, intelligent and possessing natural working ability.'

Daar wordt weinig of geen rekening mee gehouden door de show keurmeesters, en het bepaalt mede hoe ons geliefde ras evolueert. We zitten nu al met een splitsing, laat ons die zoveel mogelijk terugdringen zoniet wordt het eindresultaat uiteindelijk 2 rassen: de originele Golden Retriever en de (pale??, white??) Retriever, elk met hun eigen uiterlijk, elk met hun eigen kwaliteiten, maar toch heel verschillend. Is dat werkelijk wat we als Golden fanaten willen?

Ik nodig alle fokkers uit om het Kampioenenboek van de Goldens 1925-1996 eens te doorbladeren. Het is opvallend hoeveel het ras veranderd is sedert de jaren 60. Waarom? Hoe komt dat? Is dat werkelijk rasverbetering? En moeten we in de eerste plaats niet praten over rasbehoud ipv. verbetering?

Lord Tweedmouth wou in 1868 een Yellow Retriever fokken, eerst en vooral door de opkomst van het moderne jachtgeweer voor het werk na het schot, en dat is hem duidelijk gelukt. De show kwam pas véél later. Op Guisachan zijn de Retrievers gebleven met werkkwaliteiten, daarvoor waren ze in eerste instantie nodig. Kijk eens naar hun uiterlijk, vergelijk dat met de Goldens in de showring vandaag, en trek de conclusies.

Het zou zo mooi zijn moest die oude orde hersteld worden: werkkwaliteiten eerst, dan showen om de mooiste er uit te pikken, dan heb je werkelijk het beste van het beste, het ras in optima forma, de real Golden.

Utopie? Of haalbare kaart? Maar enkel als er genoeg draagvlak is, anders gaat de splitsing verder en verder.

In één adem wil ik ook de keurmeesters van het werk, gedreven mensen die zelf meestal Labradors hebben, graag oproepen om Goldens te beoordelen volgens hun ras-eigenschappen. Goldens jagen op een wat andere manier dan Labradors, de stijl is anders maar daarom niet minder efficiënt.

En dan nog iets dat me op de maag ligt: KMSH heeft een tijdje geleden het LOSH fokattest naar de vuilnismand verwezen in het kader van de verschillende types stambomen. Dat is een spijtige zaak, het is belangrijk dat de Golden er als Golden blijft uitzien, weliswaar door de ogen van een keurmeester die weet waarvoor het ras dient, niet beïnvloed door modetrends. Rasstandaarden zijn uitermate subjectief interpreteerbaar maar er is niks te interpreteren als een Golden in het jachtveld staat, dan domineren de kwaliteiten die hierboven al uitvoerig beschreven staan, hij kan zijn werk of hij kan het niet, de rasstandaard is daar een zeer matige leidraad in.

En als ik mag dan nog graag een finale wame oproep:

Op Open WTs en FTs zijn Goldens nu serieus ondervertegenwoordigd tegenover hun collega's de Labradors (in Engeland lijkt er langzaam wat beterschap op komst).

Misschien is dat omdat Goldens wat meer tijd nodig hebben dan de doorsnee(!) Lab om tot het hoogste niveau te geraken maar dat is dan ook het enige nadeel wat je kan bedenken want kwaliteit is er wel.

Bijgevolg doe ik een warme oproep aan alle echte Golden liefhebbers om meer werk te overwegen. Test jullie Goldens op hun werkkwaliteiten, wees niet bang om eens wat (mooi) wetkloed in te fokken, laat de keurmeesters zich maar aanpassen.

Ik weet dat er een paar showmensen dit al proberen maar het is een jammerlijke minderheid.

Genoeg gepraat, I'll rest my case, the rest is up to you folks ... ☺.

Foto galerij – 'Toen en Nu':

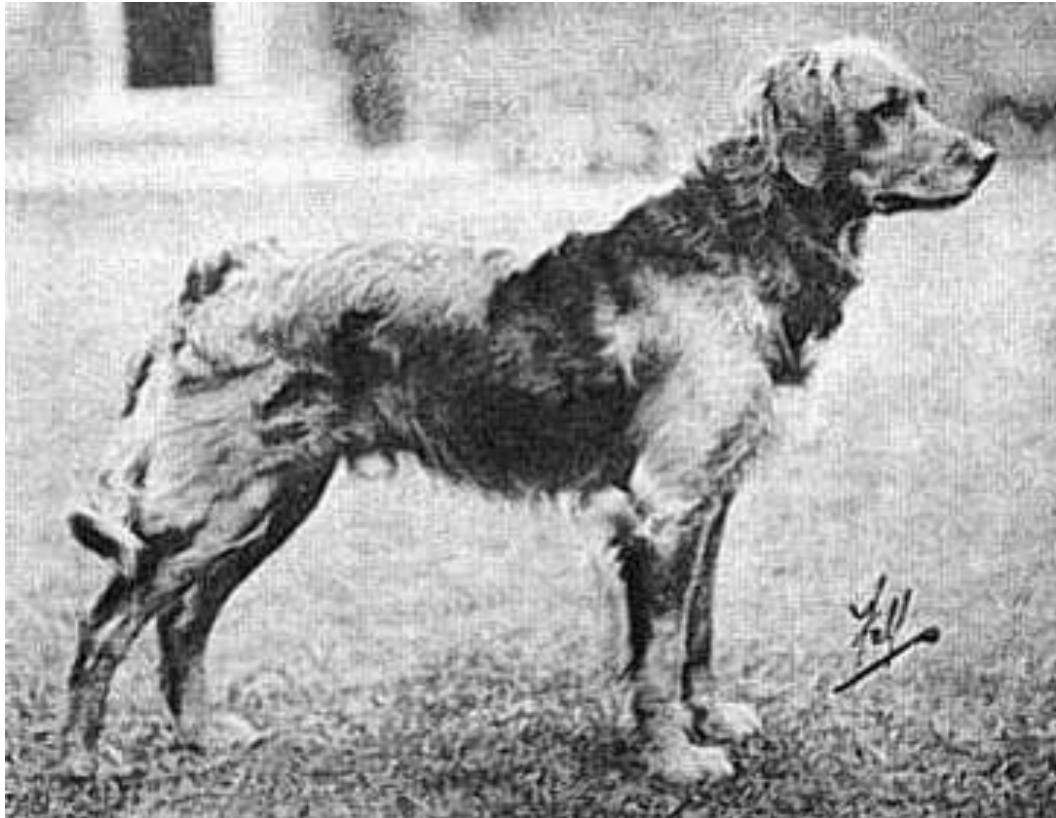
Nous, the first golden retriever, he was rather dark in color.

Lady with Archie Majoribanks

Culham Brass, b. 1904.

Ch. Noranby Campfire, b. 1912, the first champion Golden retriever.

Golden Retriever reuen werkljijn.

Golden Retriever teef werkljn